

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi június hó 17. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a testi sértés bűntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 7.B.296/2007/9. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott által elkövetett cselekményt testi sértés bűntette kísérletének minősíti (Btk.170.§ (1) és (2) bekezdés);
- a főbüntetés tartamát 6 (hat) hónap börtönre enyhíti, annak végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti;
- mellőzi a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 46.235 (negyvenhatezer-kettőszázharmincöt) forint, mellőzi a kés lefoglalásának megszüntetését.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 12.386 (tizenkettőezer-háromszáznyolcvanhat) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.296/2007/9. számú, 2008. február 4. napján kelt ítéletével a vádlottat életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt 1 év

börtönre ítélte, mellékbüntetésül eltiltotta 2 évre a közügyek gyakorlásától. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítélete ellen a vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést, amelyet a védő a másodfokú eljárásban a cselekmény eltérő minősítése és enyhítés érdekében tartott fenn.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a bűnösségi körülmények kisebb körű kiegészítése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt a bűnjelekre vonatkozó rendelkezés pontosítása mellett. A lefolytatott bizonyítási eljárást követően indítványozta a vádlott által elkövetett cselekmény minősítésének megváltoztatását a ténylegesen elszenvedett sérülés gyógytartamához igazodóan, illetve ennek megfelelően a büntetés enyhítését.

A védelmi fellebbezések alapján eljárva az ítélőtábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást azonban nem derítette fel kellőképpen, ezáltal a megállapított tényállás megalapozatlanná vált. A megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság bizonyítást rendelt el, melynek keretében meghallgatta az **1.számú szakértőt** és kihallgatta a **sértettet**.

A lefolytatott bizonyítás alapján a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a tényállást az alábbiakkal egészíti ki és pontosítja:

A vádlott élettársi kapcsolatban él **1.számú tanúval**.

Az eljárás adatai alapján nem állapítható meg, hogy a vádlott milyen erővel szúrta a sértett felé.

A fentiek szerint kiegészített és pontosított tényállás már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a másodfokú eljárásban irányadó volt.

A megyei bíróság a tényállást a vádlott részbeni tagadásával szemben alapvetően a kihallgatott sértett, valamint **2.számú** és **3.számú** tanúk vallomása, továbbá az orvosszakértői vélemény és a bűnjelek alapján állapította meg. A bizonyítékok mérlegelése logikus és okszerű, azt a másodfokú eljárásban a védelem sem támadta.

A helyesen megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményét azonban nem az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette. A cselekmény minősítését a megyei bíróság ítéletében azzal indokolta, hogy a vádlott tudata átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének a lehetőségét.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alanyi és tárgyi tényezők vizsgálata alapján az elkövetett cselekmény életveszélyt okozó testi sértés kísérleteként történő minősítésére nem lehet megalapozottan következtetni.

A tárgyi tényezők köréből ki kell emelni az elkövetés eszközét - egy 6,5 cm pengehosszúságú kés -, amely egyéb feltételek mellett alkalmas lehet életveszélyes sérülés okozására.

A cselekmény helyes megítéléséhez ugyanakkor vizsgálni kell az eszközhasználat módját és a ténylegesen bekövetkezett sérülést is.

Jelen ügyben a vádlott a sértett hasán karcolásos, nyolc napon belül gyógyuló sérülést okozott. A másodfokú eljárás során kihallgatott orvosszakértő véleménye szerint a szúrás ereje - ami a cselekmény minősítése körében jelentőséggel bír - objektív adatok hiányában nem határozható meg. Ebből tehát nem lehet megalapozottan arra következtetni, hogy a vádlott tudata a cselekmény elkövetésekor átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének a lehetőségét. Életveszélyes sérülést - a támadott testtájékra is figyelemmel - a hasüreg megnyitása okozhatott volna; a vádlott ilyen irányú tudattartamát azonban a beszerzett és a fentiek szerint értékelt bizonyítékok nem támasztják alá.

Az alanyi és tárgyi tényezők vizsgálata alapján csupán arra lehet minden kétséget kizáróan következtetni, hogy a vádlott aktuális szándéka - figyelemmel a használt eszközre - testi sérülés okozására irányult. A sérülést is okozó magatartás tanúsításakor pedig azzal tisztában volt, hogy a szúrással nyolc napon túl gyógyuló sérülést okozhat.

A kifejtettek alapján a vádlott által elkövetett cselekményt a másodfokú bíróság a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntette - Btk.16.§ szerinti - kísérletének minősítette.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a másodfokú bíróság részben a cselekmény megváltoztatott minősítésére is figyelemmel, átértékelte.

Nagyobb súllyal kell a vádlott terhére értékelni azt, hogy hasonló bűncselekmények elkövetése miatt már két alkalommal elítélték. Ennek súlyát csökkenti, hogy utolsó elítélését követő próbaidő lejártá után csaknem négy évvel követte el az újabb bűncselekményt.

Az elkövetett cselekmény helyes minősítése mellett, a vádlottal szemben alkalmazható büntetési tétel két hónaptól három évig terjedő szabadságvesztés-büntetés. A cselekmény elkövetésének motívumára, körülményeire, a ténylegesen bekövetkezett csekély sérülésre figyelemmel a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés-büntetés tartamát a rendelkező részben írt mértékben enyhítette, annak végrehajtását a Btk.89.§ (1) és (3) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette. Erre tekintettel mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását.

A fellebbviteli bíróság a fentiek szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a cselekmény minősítése és a büntetést kiszabó rendelkezés

körében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság számítási hiba folytán tévesen határozta meg a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét, melyet a másodfokú bíróság kijavított.

A másodfokú bíróság mellőzte a bűnjelekre vonatkozó rendelkezésekből a bűncselekmény elkövetéséhez használt kés lefoglalásának megszüntetését. A Btk.77.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti elkobzás alkalmazása esetén a lefoglalás megszüntetésének nincs helye.

P é c s, 2008. június 17.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.296/2007/9. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.60/2008/5. számú ítéletében írt változtatásokkal 2008. június 17. napján jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke